

שיחה לבי

שיחות קודש שזכינו לשמוע מפ"ק של
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ערש"ק שלח

תשפ"א

•

גליון ז'

יו"ל ע"י מכון 'שיח לבי'

בישטינא

פתח תקוה ארה"ק

גיליון זה נתנדב
ע"י ידידינו הדגול
הר"ר חיים אלעזר הלוי רבינוביץ' שיחי'
פתח תקוה

לזכות בנו הרך הנימול לוי יצחק פינחס שיחי'
ולזכות כל משפחתו

יה"ר שיזכו לגדלו לתורה ולחופה ומעש"ט
ויגדל לחסיד יר"ש ולמוץ וירונו ממנו רוב נחת

כל הזכויות שמורות
למכון שיח לבי
שע"י מוסדות בישמינא בארה"ק

לתשומת לב! הגיליון יו"ל אחת לשבועיים.

להערות והארות וכן לקבלת הגיליון בדוא"ל
ניתן לפנות לכתובת המערכת

siachlibi@gmail.com

שיחות קודש לפרשת שלח

ראש הישיבה על ר' ניסן שרוחו סוערה ואינו רגוע. שאל את ר' ניסן מה קרה לו, ויאמר לו ר' ניסן שאינו יכול להבין איך יתכן להיות דבר כזה כעוון המרגלים, שהרי הם היו אנשים גדולים כל כך עד שהתורה מעידה עליהם 'כולם אנשים ראשי בני ישראל המה', ואיך יתכן שיכשלו בעוון חמור כזה. אמר לו ראש הישיבה אכן אנשים גדולים היו אולם 'א מענטש איז נאר א מענטש' [סוכ"ס אדם הוא רק אדם] ואדם יכול להיכשל.

אמר לו ר' ניסן 'איך ווייס נישט ווער זענען די גרויסע לייט וואס איר האט גיקענט, אבער די וואס איך האב גיקענט האבן נישט געקענט דורכפאלן' [איני יודע איזה אנשים גדולים אתם הכרתם, אך אלו שאני הכרתי לא היו יכולים להיכשל]. אלא כוונתם היתה 'זיין נאך פערציג יאהר מיטן רבי'ן' [להיות עוד ארבעים שנה עם הרבי], שמכיוון שהיו אנשים גדולים ידעו שמשנה רבינו לא יכנס לארץ ישראל, ועל כן עשו מה שעשו בכדי שיזכו להיות עוד ארבעים שנה בצלו של משה רבינו.

**יהושע בן נון השתוקק
שמשנה רבינו יחיה לעולם**

ועל דרך הנ"ל איתא בספה"ק 'עבודת ישראל' מהרה"ק הקאז'ניצער מגיד זי"ע. לבאר מה דאיתא בתרגום יונתן על הפסוק 'ויקרא משה להושע בן נון יהושע' (במדבר יג

**פירוש בדברי רש"י
בענין חטא המרגלים**

'שלח' לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל'. רש"י ז"ל פירש 'שלח לך, לדעתך אני איני מצוה לך וכו"'. כ"ק אאמו"ר זצוקללה"ה פירש דהנה ידוע מה דאיתא בספרים הקדושים (זהר ח"ג קנה א, של"ה הק' פר' שלח) שחטא המרגלים היה גאות, שידעו שבעת שיכנסו לארץ ישראל לא יהיו יותר נשיאים, ועל כן רצו שיתעכבו בני ישראל במדבר ולא יעבירו אותם מנשיאותם. ומשה רבינו ע"ה היה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה, בבחינת 'איין' ונחננו מה'.

ועל כן אמר לו הקב"ה למשה 'שלח לך לדעתך', אם אנשים אלו הם 'לדעתך', שגם הם בבחינת 'איין' כמוך ולא יכשלו בעוון הגאווה אזי שלח אותם, אולם אם יש בהם גאות והתנשאות והם בבחינת 'אני', אזי 'איני מצוה לך' ואל תשלחם.

כוונת המרגלים היתה

'זיין נאך פערציג יאהר מיטן רבי'ן'

אחד מגדולי ראשי הישיבות דליטא בא לארה"ב לטובת הישיבה שלו, והיתה האכסניא שלו בבית הגה"ח ר' ניסן פילטשיק זצ"ל מגדולי חסידי קארלין בארה"ב. והיה זה בשבת פרשת שלח בעת הסעודה ראה

ז"ל בביאור מאמר יוסף הצדיק לאחיו 'מרגלים אתם' (בראשית מב ט), שכוונתו היתה על אותם ה'מרגלים' שהוציאו את דיבת הארץ, שבמרגלים נתעברו נשמות השבטים. ומבאר המאור ושמש שיש צדיקים גדולים שביכלתם להאיר לארץ ולדרים, אולם יצרם גדול מהם ואינם יכולים לעמוד נגדו, והצדיק שהוא ראש הדור הוא מתקן נשמתם. וביכולתו לתקנם על ידי עיבור נשמה דהיינו שהוא ממשיך לצדיקים אלו נשמה קדושה מצדיק אחר ומחברם יחד, ושניהם יחדיו יוכלו להתגבר על יצרו הרע, שטובים השנים מן האחד.

ומפרש המאור ושמש שזהו מה שציווה השי"ת למשה רבינו 'שלח לך אנשים', דהיינו שימשוך משה רבינו נשמות השבטים הקדושים לחברם עם נשמות המרגלים, בכדי שעל ידי זה יוכלו לעמוד בניסיון ולא יכשלו בעוון זה.

ויש לומר על זה הדרך בנוגע לכל אחד ואחד הצריך לעמוד נגד יצרו הרע, שכאשר בני ישראל באחדות, ואיש ישראל אחד מתחבר עם חברו, נעשה גם כן בחינת עיבור נשמה כנ"ל שטובים השנים מן האחד, ועל ידי זה יש לו סיוע גדול בעבודת השי"ת שיוכל האדם לעמוד נגד היצר הרע להתגבר עליו ולנצחו.

טז) 'כד חמי משה ית ענוותנותיה קרא שמיה יהושע' [כאשר ראה משה את ענוותנותו של יהושע קרא שמו יהושע]. דלעיל בפרשת בהעלותך כתיב 'אלדד ומידד מתנבאים במחנה' ויען יהושע ויאמר אדוני משה כלאם'. ואמרו חז"ל (סנהדרין יז.) שהיתה נבואתם 'משה מת יהושע מכניס את ישראל לארץ'. ויהושע בשמעו זאת שהוא יהיה המנהיג אחרי מות משה, אילו היה חס ושלום בעל גאווה ומבקש כבוד לא היה מקפיד על אלדד ומידד. ומכך שהקפיד עליהם ואמר למשה רבינו 'אדוני משה כלאם', מוכח שהיה עניו ובורח מן הכבוד ורצה שיחיה משה רבינו לעולם ויהיה הוא עבדו.

וזהו 'כד חמי משה ענוותנותיה' שכאשר ראה משה רבינו את ענוותנותו של יהושע והשתוקקותו שיחיה לעולם, חשש שמא יפול יהושע בעצת המרגלים בכדי לעכב את ישראל מליכנס לארץ, ובזה יגרום שלא ימות משה רבינו. על כן 'קרא שמיה יהושע' וכמו שפירש רש"י ז"ל שמשה רבינו התפלל עליו 'י-ה יושיעך מעצת מרגלים'.

בהתאחדות נשמות ישראל

יתחזקו לעמוד נגד יצרם

איתא בספה"ק מאור ושמש בשם האר"י

שיחת קודש יומא דהילולא של כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זצוקללה"ה ג' תמוז תש"פ

מרום מעלתם משפילים עצמם ועוזבים את כל עבודתם הנעלית בכדי לפעול ולהיטיב לכל אחד ואחד מישראל בכלל ובפרט, וכשם שעשו זאת בחייהם בעלמא הדין כמו כן עושים אחר הסתלקותם לשמי מרום ומה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש.

שמעתי מכמה וכמה יהודים וכולם כיונו לדבר אחד, שבעת שהיו נכנסים ליחידות אל הליובאוויטשער רבי היתה ההרגשה כאילו ברגע זה לא קיים שום דבר בעולם מלבד יהודי זה ובקשתו.

הדבר הכי גדול הוא לעשות טובה ליהודי ברוחניות

בנוסח המצבה אצל אדמו"ר חב"ד נהגו לכתוב 'זרבים השיב מעוון'. הליובאוויטשער רבי היה מדריך האופן הנכון להשפיע על יהודים לקרבים ליודישקייט הוא, שבעת שבאים ליהודי לקרבו אין עושים זאת בכדי לעשות טובה להקב"ה או בכדי לקנות זכות גדול לעצמו, שאם זאת כוונתו הרי הוא כמו המונע מאחרים לתמוך באביון בכדי שיהיה לו 'אביון מהודר' עבור מתנות לאביונים, ועלול הוא ח"ו לחפש שיהיו כמה שיותר כאלו שיוכל על ידם להרבות את זכויותיו.

אלא הכוונה היא אך ורק מצד אהבת ישראל אנו רוצים שיהיה טוב לכל אחד ואחד

בהתאספות יחד והתבוננות בדרכי הצדיק ממשיכים ישועות לעולם

היום ג' תמוז חל יומא דהילולא של כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש זצוקללה"ה, בשיחות קדשו מבאר את ענין ההילולא של צדיק, שבכל שנה ושנה ביומא דהילולא מתעלה נשמת הצדיק בעליה גדולה באין ערוך, וכל תורתו ועבודתו של הצדיק עולים ונכללים עמו, ועל ידי זה מתגלה ומאיר אורו למטה ופועל ישועות בקרב הארץ. ועל ידי שיושבים יחד כאיש אחד בלב אחד ביומא דהילולא ומתבוננים ומתעוררים ללכת בדרכיו, אזי כמים הפנים לפנים מתעורר למעלה שיושפעו למטה ישועות בקרב הארץ בגשמיות וברוחניות.

על אף רום מעלת הצדיק משפיל עצמו להיטיב לכל אחד מישראל

הרה"ק ה'דברי שמואל' מסלונים זי"ע היה נוסע להרה"ק ר' דוד משה מטשארטקוב זי"ע, אחר הסתלקותו של הרה"ק מטשארטקוב לא היה יכול ה'דברי שמואל' לשוב לעצמו באמרו 'מי יתן לנו חיות', אחר כמה שבועות נחה דעתו, באמרו, גם בחיים חיותו היינו רחוקים ממנו יותר ממרחק שמים וארץ ומה אם נתעלה יותר.

ויש להבין דברי קדשו, היתכן לומר שהכוונה היא שגם בחיים חיותו לא היה לנו כל קשר עמו. אלא יש לומר שהצדיקים

טובה ליהודי, והטובה הכי גדולה היא טובה רוחנית.

השי"ת יעזור שנוכל לעשות מה שהקב"ה רוצה מאיתנו שנזכה 'אויספירן די כוונה עליונה' בכל העניינים, ונזכה לגעזונטע און געהיילטע גופים, פרייליכע הערצער, געהויבענע מוחות, ולא יחסר כלום בגוף ובנפש בבני חיי ומזוני רויחי געזונט פרנסה ונחת בכל העניינים, ונזכה ללמוד ולהתפלל ולעשות רצונו יתברך, ונזכה 'זיך אומקערן צום אייבירשטן' בשכל במידות במחשבה בדיבור ובמעשה, ונזכה במהרה כולנו יחדיו בבנינו ובבנותינו לקבל פני משיח צדקינו מתוך שמחה ונחת.

שיחת קודש בעת שולחן לחיים אחר יציקת בורות המקווה

הנבנה בחצר הקודש

תכלית יראת ה' אלא אם כן נזהר בטבילה במקווה, ואם הוא לומד או מתפלל בלא טבילה אינו יכול להגיע לגופי תורה ומצוות, ואם הוא לומד פנימיות התורה בלא טבילה יכול לבוא על ידי זה לידי אפיקורסות ח"ו. וזה מה שהיה אצל כת ש"ץ ימ"ש שלמדו ספרי קבלה בטומאה ונעשו מזה אפיקורסים, והיה העולם שמם עד שבאו שני המאורות הגדולים הבעש"ט הקדוש והרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע והם פתחו שער לה' צדיקים יבואו בו שלא יהרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו.

הגה"צ אב"ד צעהלים זצוק"ל ראה פעם בהיותו עלי דרך באווירון איך יהודי אחד

מישראל, ואין לך טובה גדולה יותר לאיש ישראל מאשר שיזכה לקיים רצונו יתברך. ויהודי זה, כאשר הוא מרגיש שהמדבר אליו דואג לו ואוהב אותו, וכל רצונו הוא אך ורק שיהיה לו טוב, אזי גם הוא ירצה לשמוע ולהתקרב.

וכידוע הסיפור מהרה"ק הצמח צדק מליובאוויטש זי"ע שלעת זקנותו היה נפול ברוחו שאין לו עם מה לבוא למעלה, באמרו מה עשיתי בעולם הזה. הראה לו משמשו את אלפי כתביו בנגלה ובנסתר [מה שהדפיסו הוא מעט מזער לעומת מה שכתב] ולא נחה דעתו מזה, אמר לו משמשו 'הרי יהודי פלוני הרבי החזירו למוטב' ובזה נחה דעתו. והוא מפני שהדבר הכי גדול הוא לעשות

גודל מעלת הטבילה במקווה טהרה

לחיים אלע יודן, 'מקוה ישראל ה' מושיעו בעת צרה', ראשית כל נבקש מאת הקב"ה שהקמת המקווה תהיה בשלום ובלי שום מכשול, ויהיה כשר על פי ההלכה בשלימות כדבעי, ותהיה סייעתא דשמיא מרובה ושמירה עליונה בגשמיות וברוחניות בכל העניינים.

דבר גדול הוא עד מאוד שיהיה המקווה על יד מקום התפילה, ולא יהיה צורך לעבור ברחוב העיר בין הטבילה לתפילה.

ידוע מה שכתב הרה"ק המאור ושמש זי"ע (פרשת אמור) שאי אפשר לו לאדם להשיג

דקודשא בריך הוא ויהיה מזה נחת רוח למעלה. וכל המסייעים להקמתו כל אחד ואחד בשמו יבורך, בין בגוף ובין בממון, בין ה'עושים' ובין ה'מעשים', את אשר ישנו פה ואשר איננו פה, בארץ ובחוץ לארץ, כולם יתברכו בכל הברכות. 'מקווה ישראל ה' מושיעו', וכל אחד ואחד יושע בכל המצטרך, ישועות ורפואות בבני חיי ומזוני רויחי. השי"ת יעזור שנזכה לתוספת טהרה ולתוספת דעת 'הבא ליטהר מסייעין אותו', ונוכל ללמוד ולהתפלל ולעבוד את ה' מתוך שמחה ונחת.

לומד בספר הקדוש נועם אלימלך, ניגש אליו וישאל אותו 'האם טבלת במקווה היום' ויען לא, אמר לו מכיוון שלא טבלת היום במקווה אל תלמד נועם אלימלך, וישאל האיש מה אלמד אמר לו 'למד חומש'. שאל האיש 'וכי נועם אלימלך יותר קדוש מחומש', אמר לו הצעהלים'ער רב 'חומש הוא עבור כל יהודי, נועם אלימלך נכתב רק עבור מי שטובל עצמו במקווה'.

השי"ת יעזור שהקמת המקווה תהיה בהצלחה ובסייעתא דשמיא לפולחנא

